

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Simony Řežuchové a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a prof. JUDr. Přemysla Rabana projednal v ústním jednání dne 7. 12. 2020 návrh kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Chrudimi JUDr. Milan Špryňar** na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 1. 7. 2020, došlý kárnému soudu dne 3. 7. 2020, proti kárně obviněnému: **JUDr. Mgr. Ing. Hynek Baňouch, Ph.D., soudce Okresního soudu v Chrudimi**, zastoupený Pavlem Uhlem, advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha 5, a rozhodl

t a k t o :

I.

JUDr. Mgr. Ing. Hynek Baňouch, Ph.D., nar. X,
soudce Okresního soudu v Chrudimi,

se uznává vinným

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, tím

že

1. **dne 12. listopadu 2019**, kdy byl v dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, opustil místo svého pobytu na adrese X, uskutečnil cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a zde prezenční výuku,
čímž **porušil povinnost** dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;
2. **dne 26. listopadu 2019**, kdy byl v dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, opustil místo svého pobytu na adrese X, uskutečnil cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a zde prezenční výuku,

čímž **porušil povinnost** dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;

3. dne **10. prosince 2019**, kdy byl v dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, opustil místo svého pobytu na adrese X, uskutečnil cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a uskutečnil zde prezenční výuku,

čímž **porušil povinnost** dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;

tedy

opakovaně zaviněně porušil své povinnosti soudce podle § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce.

Tím spáchal kárné provinění
podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, se **od uložení kárného opatření upouští, protože projednání kárného provinění je postačující.**

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

s e

JUDr. Mgr. Ing. Hynek Baňouch, Ph.D., nar. X,
soudce Okresního soudu v Chrudimi,

zprošťuje

kárného návrhu pro skutek, spočívající v tom,

že

1. dne **15. října 2019**, v době dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, měl opustit místo svého pobytu na adrese X, uskutečnit cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a měl zde uskutečnit prezenční výuku,

čímž **měl porušit** povinnost dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;

2. dne **19. listopadu 2019**, v době dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, měl opustit místo svého pobytu na adrese X, uskutečnit cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a měl zde uskutečnit prezenční výuku,
čímž **měl porušit** povinnost dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;
3. dne **11. prosince 2019**, v době dočasné pracovní neschopnosti, nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, měl opustit místo svého pobytu na adrese X, uskutečnit cestu na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity na adrese Joštova 218, Brno, a měl zde uskutečnit prezenční výuku,
čímž **měl porušit** povinnost dočasně práce neschopného pojištěnce dodržovat režim dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu § 56 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona;

čímž měl spáchat kárné provinění

podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

protože skutek se nestal.

Odůvodnění:

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Dne 3. července 2020 obdržel Nejvyšší správní soud kárný návrh tehdejší předsedkyně Okresního soudu v Chrudimi JUDr. Soni Soukupové ze dne 1. července 2020 proti kárně obviněnému „pro skutek spočívající v tom, že v době trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti č. C 8678988 trvající od 8. 10. 2019 do 31. 1. 2020 realizoval ve dnech 15. 10. 2019, 12. 11. 2019, 19. 11. 2019, 26. 11. 2019, 10. 12. 2019 a 11. 12. 2019 mimo lékařem povolené vycházky výuku na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, tedy zaviněným jednáním spočívajícím v porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce vyplývajících z § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, narušil důstojnost soudcovské funkce“. V tomto jednání kárně obviněného spatřovala původní navrhovatelka kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, a navrhla za ně uložit, s ohledem na závažnost zjištěného kárného provinění, kárné opatření podle 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

[2] V odůvodnění návrhu původní navrhovatelka popsala průběh dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného počínaje dnem 8. 10. 2019, a komunikaci kárně obviněného ve věci této pracovní neschopnosti s navrhovatelkou a pracovníky okresního soudu. Z internetových stránek Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity (dále jen „FSS MUNI“) navrhovatelka zjistila, že kárně obviněný je v zimním semestru 2019/2020 veden jako vyučující předmětu Sociologická jurisprudence, přičemž výuka má probíhat

každé sudé úterý v učebně FSS, a to v časech 16.00-17.40 a 18.00-19.40 hod. Dne 4. 2. 2020 bylo k dotazu původní navrhovatelky ze strany fakulty potvrzeno, že kárně obviněný výuku v uvedených termínech a časech skutečně realizoval.

[3] Původní navrhovatelka v návrhu uvedla rovněž další průběh svého šetření a obšírně popsala personální situaci na Okresním soudě v Chrudimi včetně dopadů dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného.

[4] Navržené kárné opatření odůvodnila na jedné straně skutečností, že se kárně obviněný dosud nedopustil kárného provinění, na druhé straně závažností vytýkaného jednání, plynoucí z jeho úmyslnosti, opakovanosti a neloajlnosti vůči soudu i kolegům.

[5] K prokázání skutku navrhla provést jako důkazy výslech soudce, elektronickou komunikaci mezi kárně obviněným a navrhovatelkou, resp. pracovníky soudu, dopis soudce ze dne 9. 10. 2019, dopisy FSS MUNI ze dne 13. 1. 2020 a 4. 2. 2020, dopisy Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Chrudim ze dne 18. 2. 2020 a 19. 6. 2020 a oznámení OSSZ Chrudim ze dne 26. 3. 2020. Později navrhla doplnění důkazů o výsledek a závěr psychologických testů kárně obviněného vypracovaných pro účely jeho jmenování do funkce soudce, a rozhodnutí OSSZ Chrudim ze dne 17. 8. 2020.

II. Vyjádření kárně obviněného

[6] Kárně obviněný ve svém vyjádření ze dne 31. srpna 2020 především zpochybnil včasnost návrhu, konkrétně dodržení šestiměsíční subjektivní lhůty pro jeho podání. Původní kárná navrhovatelka musela mít dostatečně důvodné podezření, že se kárný delikt stal, nejpozději 20. prosince 2019, kdy na FSS MUNI vznesla svůj první dotaz ohledně výuky kárně obviněného. Skutečnost, že se podrobnosti tohoto jednání dozvěděla později, není pro posouzení počátku běhu subjektivní lhůty rozhodná.

[7] Kárně obviněný namítl rovněž porušení zásady *non bis in idem*, konkrétně z ní plynoucí překážku litispendence, neboť proti kárně obviněnému bylo již dříve zahájeno sankční řízení pro jiný správní delikt před OSSZ Chrudim.

[8] Z obou výše uvedených důvodů navrhl kárně obviněný zastavení kárného řízení.

[9] Návrhu kárně obviněný vytýká nedostatky obsahového i formálního charakteru, zejména nedostatečné vymezení skutku ve vztahu k jeho tvrzenému následku a důkazně nepodložená (až spekulativní) tvrzení nad rámec skutkové věty návrhu, která mají tento nedostatek kompenzovat.

[10] Ve vztahu ke skutku, jak je vymezen v návrhu, kárně obviněný namítl, že návrh neobsahuje důkazy k jeho prokázání. Z navržených důkazů neplyne, že kárně obviněný výuku skutečně provedl, a to osobně, v Brně a v časech, které neodpovídají vycházkám kárně obviněného. Přípis FSS MUNI ze dne 4. 2. 2020 jednak odporuje procesním standardům na dokazování, neboť jeho pisatelka mohla mít pouze zprostředkované poznání skutečností, k nimž se vyjadřuje, jednak kárně obviněný popírá pravdivost v něm uvedených informací. Návrh je navíc vnitřně rozporný, neboť na jednu stranu odkazuje na rozvrh výuky v sudá úterý, současně ale obsahuje tvrzení o výuce i mimo tyto dny.

[11] Návrh dle kárně obviněného „obsahuje kromě skutkové věty mnoho dalších umně propletených tvrzení, předpokladů a závěrů“ které nijak neprokazuje, tato jdou nad rámec vytýkaného skutku a navíc jsou zavádějící nebo přímo nepravdivá. To se týká zejména komunikace kárně obviněného s pracovníky soudu v otázce jeho dočasné pracovní

neschopnosti a dále dopadů jeho pracovní neschopnosti, potažmo výuky v této době, na pracovní zatížení ostatních soudců a dalších pracovníků soudu.

[12] Závěrem svého vyjádření kárně obviněný upozornil, že s ním původní kárná navrhovatelka skutečnosti, které jsou předmětem kárného návrhu, nikdy neprojednala. Návrh považuje vzhledem k jeho nedostatkům za „neuchopitelný“, zejména však nedůvodný.

[13] Kárně obviněný navrhl provedení důkazů výsledkem soudců Okresního soudu v Chrudimi, včetně původní kárné navrhovatelky, a pracovnice soudu S. H. (k tvrzenému nekolegiálnímu chování), elektronickou komunikací (k otázce informování soudu a dalším otázkám), zprávou z FSS MUNI k faktickému průběhu výuky v rozhodné době, znaleckým posudkem k otázce svého zdravotního stavu a vlivu výuky na průběh léčby, znalecký posudek z oboru hygiena práce (ve vztahu ke svým pracovním podmínkám) a výkazy práce k otázce své pracovní zátěže na okresním soudu.

III. Ústní jednání

[14] Při ústním jednání konaném dne 7. prosince 2020 přednesl navrhovatel (který se stal předsedou Okresního soudu v Chrudimi od 1. října 2020) návrh shodný s výše citovaným písemným návrhem původní navrhovatelky. Rovněž kárně obviněný a jeho obhájce se vyjádřili shodně se svým předchozím písemným vyjádřením.

[15] Při jednání byly provedeny následující důkazy:

I. Výslech kárně obviněného

II. Listinné důkazy:

- A. sylabus předmětu Sociologická jurisprudenc z informačního systému IS MUNI pro podzim 2019
- B. korespondence mezi předsedkyní Okresního soudu v Chrudimi a FSS MUNI
 - a) dotaz na rozsah výuky kárně obviněného na FSS MUNI ze dne 20. 12. 2019,
 - b) odpověď FSS MUNI ze dne 13. 1. 2020,
 - c) upřesňující dotaz na skutečný rozsah výuky ze dne 17. 1. 2020
 - d) odpověď FSS MUNI ze dne 4. 2. 2020
- C. dopis předsedkyně Okresního soudu v Chrudimi předsedovi Okresního soudu ve Svitavách
- D. stanovisko předsedkyně Okresního soudu v Chrudimi k žádosti o přeložení kárně obviněného
- E. z „nemocenského“ osobního spisu kárně obviněného, vedeného Okresním soudem v Chrudimi
 - a) rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, III. díl
 - b) potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 21. 10. 2019
 - c) potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 31. 10. 2019
 - d) potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 30. 11. 2019

- e) potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti ze dne 31. 12. 2019
 - f) rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti – hlášení zaměstnavateli
 - F. hlášení ošetřujícího lékaře o změně vycházek v době dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného
 - a) od 30. 10. 2019
 - b) od 17. 12. 2019
 - G. sdělení děkana FSS MUNI včetně příloh: pracovní výkazy kárně obviněného z FSS MUNI za měsíce
 - a) říjen 2019
 - b) listopad 2019
 - c) prosinec 2019
 - H. stanovisko shromáždění soudců Okresního soudu v Chrudimi, konkrétně
 - a) zápis ze shromáždění soudců
 - b) písemné stanovisko soudců R., K. a dalších
 - c) písemné stanovisko soudce T.
 - I. výpisy z informačních systémů k dopravnímu spojení z X do Brna a zpět
 - a) mapy.cz
 - b) Google maps
 - c) jízdní řády IDOS
 - J. (kárně obviněným soudcem při ústním jednání předložený) výtisk e-mailové zprávy zasláné jím dne 15. října 2019 studentům o zrušení výuky, která se měla konat téhož dne
- III. Výslech svědků, studentů FSS MUNI se zapsaným předmětem Sociologická jurisprudence v zimním semestru 2019/2020:
- a) M. B.
 - b) M. B.
 - c) R. J.
 - d) V. M.
 - e) M. S.
 - f) M. L.

[16] Důkazní návrhy stran nad rámec provedených důkazů byly kárným senátem zamítnuty pro duplicitu s již provedenými důkazy, nebo proto, že se nevztahují ke skutku, v němž je spatřováno kárné provinění, jak byl označen a vymezen v kárném návrhu.

[17] Kárný navrhovatel ve své závěrečné řeči navrhl doplnění kárného návrhu tak, aby bylo kárné provinění spatřováno nejen ve skutečnosti, že kárně obviněný vyučoval mimo dobu svých vycházek, ale i v této době. Jinak setrval na svém návrhu včetně uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

[18] Obhájce a kárně obviněný setrvali na svém návrhu na zproštění kárného obvinění.

IV. Posouzení kárným soudem

IV.a Včasnost návrhu

[19] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., musí být kárný návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta), nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta).

[20] Objektivní lhůta pro podání návrhu je zachována bez pochyby.

[21] Kárně obviněný zpochybnil dodržení šestiměsíční subjektivní lhůty. Poukázal na skutečnost, že již 17. října 2019 se do dispozice původní kárné navrhovatelky dostal syllabus předmětu Sociologická jurisprudencce z FSS MUNI, v němž je uvedeno jak jeho jméno, tak termíny a časy výuky (sudá úterý, od 16.00 do 19. 40 hod.). Tuto informaci si původní kárná navrhovatelka ověřovala písemnou komunikací s FSS MUNI, z čehož je zřejmé, že na jejím základě musela mít dostatečně důvodné podezření, že se kárný delikt stal, a to nejpozději 20. prosince 2019, kdy na FSS MUNI vznesla svůj první dotaz ohledně výuky kárně obviněného. Skutečnost, že se podrobnosti tohoto jednání dozvěděla až později, a že se jí až později dostalo potvrzení, že výuka skutečně proběhla, není pro posouzení počátku běhu subjektivní lhůty rozhodná.

[22] Kárný senát se s názorem kárně obviněného neztotožnil. K započetí běhu subjektivní lhůty k podání kárného návrhu nepochybně není třeba, aby kárný navrhovatel věděl s jistotou a v podrobnostech, že se kárně obviněný dopustil jednání, v němž je možno spatřovat kárné provinění. K prověření podezření, že se tak skutečně stalo, v míře nezbytné pro podání kárného návrhu nesporně slouží právě šestiměsíční subjektivní lhůta (k tomu obšírně např. rozhodnutí NSS ze dne 5. října 2017, č. j. 11 Kss 4/2017 - 52, body 9 až 12, a další judikatura tam uvedená).

[23] Z citované judikatury ovšem také vyplývá, že *okamžikem, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, je okamžik jeho vědomosti o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní předběžné právní hodnocení*. Jak vyplývá z provedených listinných důkazů, původní navrhovatelka se dne 17. října 2019 mohla ze syllabu předmětu (listinný důkaz A) dozvědět toliko, že kárně obviněný je na FSS MUNI veden jako vyučující (přednášející) předmětu Sociologická jurisprudencce, nikoliv že výuka skutečně probíhá, že je i v době jeho dočasné pracovní neschopnosti realizována kárně obviněným, v jakém rozsahu, zda prezenční formou a mimo čas jeho lékařem povolených vycházek. Takové zjištění ovšem žádné (byť i jen předběžné) právní hodnocení jednání kárně obviněného ve smyslu citované judikatury neumožňovalo. Právě uvedené skutečnosti se navrhovatelka zjevně pokoušela zjistit písemnou komunikací s FSS MUNI (listinné důkazy Ba až Bd). Z ní ovšem vyplývá, že první informaci o skutečném stavu výuky kárně obviněného (jakkoliv, jak se později ukázalo, přinejmenším velmi nepřesnou) obdržela dne 4. února 2020 (listinný důkaz Bd). Kárný návrh podaný dne 1. července 2020 je proto včasný.

IV.b Existence překážek řízení

[24] Podle § 15 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., má-li kárný senát zato, že skutečnosti, které se soudci kladou za vinu, mají znaky trestného činu nebo přestupku anebo jiného správního deliktu, kárné řízení přeruší a věc postoupí příslušnému orgánu; obdobně postupuje i tehdy, dozví-li se, že pro tentýž skutek je vedeno proti soudci trestní stíhání nebo správní řízení.

[25] Kárně obviněný namítl překážku řízení spočívající ve skutečnosti, že pro týž skutek, který je mu vytýkán kárným návrhem, je s ním vedeno řízení ze strany OSSZ Chrudim. Jak ovšem vyplynulo z výsledku kárně obviněného při ústním jednání, není s ním vedeno žádné řízení o přestupku ani jiné sankční řízení, které by mohlo být důvodem přerušení kárného řízení, „pouze“ řízení o krácení nebo odnětí nemocenského podle § 125 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (v době ústního jednání ve fázi odvolacího řízení). Toto řízení ovšem nemůže být (a to ani navzdory obecnému pojmu „správní řízení“ použitému v § 15 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.) překážkou kárného řízení. Účelem řízení podle § 125 zákona o nemocenském pojištění je totiž výlučně zabránit vyplacení, resp. zajistit vrácení nemocenského, jakožto státem poskytované peněžité dávky. Takové řízení nemá sankční povahu a nikterak nekoliduje s účelem kárného řízení.

[26] Kárný senát proto neshledal důvod k přerušení řízení ve smyslu § 15 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Tím spíše se při souběhu řízení podle § 125 zákona o nemocenském pojištění a kárného řízení nemůže jednat o porušení zásady *non bis in idem*, jak rovněž namítal kárně obviněný.

IV.c Skutek, v němž je spatřováno kárné provinění

[27] Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s označením C 8678988 (listinný důkaz Ea) vyplývá, že kárně obviněný byl v pracovní neschopnosti od 8. října 2019, že adresou pobytu v době této neschopnosti je X, a že mu od 9. října 2019 byly povoleny vycházky v časech od 7.00 do 9.00 hod. a od 14.00 hod. do 18.00 hod. Z hlášení ošetřujícího lékaře (listinné důkazy Fa a Fb) soud zjistil, že v období od 30. října do 17. prosince měl kárně obviněný povoleny vycházky v časech od 8.00 do 9.00 hod. a od 13.00 hod. do 18.00 hod.

[28] Z provedených důkazů, konkrétně z výsledku kárně obviněného a listinných důkazů (A, Gb a Gc), má soud za prokázané, že se kárně obviněný nedopustil vytýkaného jednání ve dnech 19. listopadu a 11. prosince 2019. Tyto skutky se proto nestaly. Na uvedené dny nebyla prezenční výuka ani rozvrhována (nejednalo se o sudá úterý) a podle pracovních výkazů vykonal kárně obviněný v těchto dnech „pouze“ kontrolu odevzdaných prací, resp. vypracoval závěrečné hodnocení. Ani časová dotace podle pracovních výkazů neodpovídá rozvrhu prezenční výuky.

[29] Dále má soud z provedených důkazů, konkrétně z výsledku kárně obviněného, listinného důkazu J (výtisk e-mailu zaslaného kárně obviněným studentům o zrušení výuky) a z výsledku svědků M. B., R. J., V. M. a M. S., které lze hodnotit (přínejmenším v tomto bodě) jako bezrozporné a věrohodné, za prokázané, že se kárně obviněný nedopustil vytýkaného jednání dne 15. října 2019. Soud z těchto důkazů zjistil, že prezenční výuka byla toho dne kárně obviněným zrušena a nekonala se. Tomuto závěru nebrání ani informace obsažená v pracovním výkazu za měsíc říjen (listinný důkaz Ga)

podle níž měl kárně obviněný v tento den realizovat výuku v rozsahu 4 a půl hodiny (jako třetí lekci). Ačkoliv soud jinak tento důkaz hodnotí jako věrohodný, má zato, že zrušením výuky až v den jejího konání, sděleným navíc přímo studentům, nedošlo k zohlednění této skutečnosti v pracovní evidenci FSS MUNI. Ani tento skutek se proto nestal.

[30] Z důkazů provedených při ústním jednání má soud za prokázané, že ve dnech 12. a 26. listopadu a 10. prosince 2019 se kárně obviněný soudce nezdržoval v místě povoleného pobytu a to nad rozsah a mimo dobu povolených vycházek, neboť realizoval cestu do Brna a zpět a výuku na FSS MUNI.

[31] Na uvedené dny byla výuka rozvrhována, a to vždy od 16.00 hod. do 19.40 hod. (listinný důkaz A). Jako vykonaná, byť v omezeném rozsahu, byla vykázána i v pracovní evidenci FSS MUNI (listinné důkazy Gb a Gc), prezenční výuku v těchto dnech v Brně nepopírá kárně obviněný ani žádný ze svědků. Ani z žádného jiného z provedených důkazů nevyplývá opak.

[32] Pokud jde o rozsah výuky v uvedených dnech, kárně obviněný vypověděl, že ji vykonal ve značně omezeném rozsahu (X opouštěl „před jednou hodinou“, do Brna cestoval autobusem a vlakem, výuku zahajoval dle rozvrhu v 16.00 hod., realizoval ji jen v nezbytném rozsahu a končil výrazně dříve tak, aby „stihl cestu do místa pobytu“. Konkrétně uvádí, že „drasticky omezena“ byla přednášková část prezenční výuky („snažil jsem se vypíchnout to nejdůležitější“), což nahrazoval odkazem na literární prameny. Výuka se soustředila na diskusní část („debata nad odbornými texty“) a na pokyny k samostudiu a ke zpracování samostatných prací studentů. Obsahem výuky dne 10. prosince 2019 pak byla prezentace samostatných prací studentů (2 x 30 minut) a diskuse k nim v rozsahu cca 30 minut. Cestu zpět do místa pobytu absolvoval automobilem, jímž jej svezli známí (na otázku jejich identifikace odmítl vypovídat). Z výpovědí svědků M. B., R. J. a M. S. vyplynulo, že k určitému krácení výuky došlo, byť si nepamatují, že by se tak dělo ve větším rozsahu. Svědkyně V. M. jako jediná uvedla, že se někdy končilo „místo v sedm před šestou, v půl šesté“, současně ale i to, že ke krácení došlo „asi o hodinu, hodinu a půl“. Tento dílčí rozpor v její výpovědi si soud vysvětluje jejím omylem v řádném čase konce výuky, který nebyl v sedm hodin (jak uvedla), ale až v 19,40 hod. (listinný důkaz A). Také podle pracovních výkazů za měsíce listopad a prosinec (listinné důkazy Gb a Gc) byla výuka realizována skutečně v omezeném rozsahu, vždy v délce trvání 2 a půl hodiny.

[33] Z výpisu z informačního systému IDOS (listinný důkaz Ic) soud ověřil, že existoval dopravní spoj, který kárně obviněný uvádí pro cestu do Brna. Z výpisů ze systému mapy.cz a Google maps (listinné důkazy Ia a Ib) vyplývá, že cesta automobilem z adresy FSS MUNI v Brně do místa pobytu kárně obviněného trvá nejrychlejší trasou a při obvyklém dopravním provozu 1 hodinu a 29 minut.

[34] Po zvážení všech uvedených důkazů došel soud k závěru, že objektivně nebylo možné, aby kárně obviněný byl v uvedených dnech v čase, kdy mu končily lékařem povolené vycházky, tedy v 18.00 hod., v místě svého pobytu. Při prokázané době jízdy z Brna do X (odhlédne-li soud od obecně známé skutečnosti, že v odpoledních hodinách na výjezdu z Brna ve směru na Svitavy rozhodně nepanuje tzv. obvyklý provoz, pro nějž informační systémy uvádějí tuto dobu jízdy) i s dobou pro nástup a výstup z vozu min. 90 minut by kárně obviněný musel svou výuku ukončit vždy nejpozději v 16.30 hod., tedy pouhou půlhodinu po jejím zahájení. Tak výrazné, navíc opakované krácení výuky (rozvrhované na každý z uvedených dnů na více než 3 a půl hodiny) by zcela jistě utkvělo v paměti svědků, kteří byli výuce přítomní. Ani z obsahu kárně obviněnému nejprůzračnější výpovědi svědkyně V. M. nevyplývá, že by výuka byla krácena natolik, že by se kárně

obviněný stihl vrátit do místa pobytu před koncem povolených vycházek („asi jednou nebo dvakrát jsme končili o něco dřív, asi o hodinu, hodinu a půl“, „místo v sedm jsme končili před šestou, třeba v půl šesté“). Nelze ani rozumně předpokládat, že by za takových podmínek kárně obviněný prezenční výuku nezrušil zcela, případně nenahradil jinou formou.

[35] Ačkoliv se soudu nepodařilo zjistit přesný rozsah krácení výuky, ani přesný čas návratu do místa pobytu, má soud za nepochybné, že stanovený čas ani rozsah vycházek ve dnech 12. a 26. listopadu a 10. prosince 2019 nebyl kárně obviněným dodržen. S ohledem na výpovědi svědků a pracovní výkazy FSS MUNI má soud za to, že ke krácení výuky nemohlo dojít ani v rozsahu cca jedné poloviny její rozvrhované časové dotace. V takovém případě (ukončení výuky kolem 18.00 hod.) byl možný čas návratu kárně obviněného do místa pobytu cca v 19.30, tedy přibližně 90 minut po skončení času povolených vycházek. Tomu odpovídá i výpověď svědkyně R. J. a nasvědčuje tomu také vyjádření obhájce v závěrečné řeči, že podle kárného návrhu je kárně obviněnému vytýkána toliko vlastní výuka, nikoliv též cesta na ni a zpět.

[36] Tvrzení kárně obviněného, že „má zato, že časy vycházek dodržel“, soud neuvěřil pro rozpor jeho dalšími vlastními tvrzeními, i s ohledem na ostatní provedené důkazy. Rovněž tvrzení kárně obviněného, že pracovní výkazy (listinné důkazy Ga až Gc) nevypovídají o skutečném průběhu výuky, považuje soud za účelovou snahu o znevěrohodnění těchto listinných důkazů. Jejich věrohodnosti naopak svědčí, že k datům 12. a 26. listopadu a 10. prosince 2019 uvádějí rozsah vykonané výuky „pouze“ 2 a půl hodiny, ačkoliv podle rozvrhu měla výuka v každém z těchto dní probíhat více než 3 a půl hodiny. Zjevně tak nejsou pouze formálním odrazem předepsaného rozvrhu.

[37] Větší rozsah nedodržení povolených vycházek nicméně není možno kárně obviněnému prokázat ani na základě těchto listin bez opory v dalších důkazech, např. výpovědích svědků. Alespoň ne s natolik dostatečnou mírou jistoty, aby nedošlo k porušení zásady *in dubio pro reo*. Soud proto pro další zjišťování a hodnocení skutku vyšel z toho, že čas návratu kárně obviněného do místa jeho pobytu v uvedených třech dnech nebyl dříve ale ani později než 1 a půl hodiny po skončení povolených vycházek.

[38] Podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona o nemocenském pojištění je dočasně práce neschopný pojištěnec povinen dodržovat režim dočasně neschopného pojištěnce ve smyslu § 56 téhož zákona.

[39] Podle § 56 odst. 2 zákona písm. b) č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, režim dočasně práce neschopného pojištěnce zahrnuje povinnost zdržovat se v době dočasné pracovní neschopnosti v místě pobytu a dodržovat rozsah a dobu povolených vycházek, místem pobytu dočasně práce neschopného pojištěnce je místo, které pojištěnec sdělil ošetřujícímu lékaři při vzniku dočasné pracovní neschopnosti.

[40] Soud má na základě výše popsanych důkazů za prokázané, že kárně obviněný ve dnech 12. a 26. listopadu a 10. prosince 2019 opakovaně porušil svou povinnost dodržovat režim dočasně práce neschopného pojištěnce překročením jak rozsahu, tak i doby povolených vycházek, a to cca o 90 minut v každý z uvedených dnů, celkem tedy zhruba 4 a půl hodiny. Současně má soud za prokázané, že ve dnech 15. října, 19. listopadu a 11. prosince 2019 kárně obviněný tuto povinnost způsobem popsáním v kárném návrhu neporušil a vytýkaný skutek se v tomto rozsahu nestal.

[41] Pro úplnost soud konstatuje, že kárným navrhovatelem v závěrečné řeči předloženým návrhem na doplnění skutkové věty kárného návrhu tak, aby bylo kárně

provinění spatřováno nejen ve skutečnosti, že kárně obviněný vyučoval mimo dobu svých vycházek, ale i v této době, se kárný soud věcně nezabýval, neboť jej považuje za nepřípustný. Jde totiž o zjevné rozšíření kárného návrhu na dosud nevytýkané jednání kárně obviněného, které by bylo nutno považovat za nový skutek, resp. dílčí útok. Vyjádření navrhovatele nelze chápat jako pouhé upřesnění skutku popsaného v projednávaném kárném návrhu. Kárný soud považuje za politováníhodné, že kárný navrhovatel, sám dlouholetý zkušený trestní soudce, vůbec takový návrh předložil, navíc dávno po uplynutí subjektivní (a pro většinu vytýkaných jednání kárně obviněného i objektivní) lhůty pro podání kárného návrhu.

IV.d Právní posouzení skutku

[42] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je *kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.*

[43] Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je jednou ze zákonných povinností soudce *v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.*

[44] Porušování povinnosti dodržovat režim dočasně práce neschopného pojištěnce, je-li jím soudce, je podle kárného soudu nutno považovat za jednání, které je způsobilé narušit důstojnost soudcovské funkce ve smyslu § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a to jak v obecné rovině, tak v nyní posuzovaném případě.

[45] Jedná se totiž v širším kontextu o otázku pracovní morálky a disciplíny, která je v případě soudců citlivě vnímána, a to i v souvislosti s jejich odměňováním, u něž jsou činěny opakované pokusy o vyvolání společenské debaty a kritiky. Spolu s otázkami pracovních podmínek soudců a jejich efektivním využíváním se i dodržování pracovních předpisů ze strany soudců významně podílí na utváření postoju veřejnosti, ale i představitelů výkonné a zákonodárné moci k soudcům a soudnictví vůbec. Jakékoliv selhání jednotlivců v této oblasti zavdává příčinu k cíleným, často i přehnaným útokům na důstojnost a důvěryhodnost nejen jednotlivých soudců, ale celé soudní moci.

[46] Ostatně nelze přehlédnout, že i v případě jiných osob než soudců předpokládá právní řád negativní právní důsledky při porušování povinností dočasně práce neschopného pojištěnce. Kromě následků podle zákona o nemocenském pojištění, které jsou v případě kárně obviněného předmětem samostatného řízení, jde zejména o důsledky pracovněprávní. Podle § 52 písm. h) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, je zvlášť hrubé porušení povinnosti zaměstnance dodržovat stanovený režim dočasně práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost zdržovat se v době dočasné pracovní neschopnosti v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek podle zákona o nemocenském pojištění, zákonným výpovědním důvodem [§ 52 písm. h) a § 301a zákoníku práce]. Ve vztahu k jednání kárně obviněného je přitom podstatné, že za zvlášť hrubé porušení těchto povinností je považován mj. i výkon práce pro jiného zaměstnavatele.

[47] Při hodnocení závažnosti jednání kárně obviněného přihlédl soud i ke skutečnosti, že kárně obviněný v období od 21. října 2019 do 31. ledna 2020 podepsal pětkrát(!) prohlášení, že v době své dočasné pracovní neschopnosti nevykonával zaměstnání (samostatnou

výdělečnou činnost) a že nezatajil žádnou okolnost rozhodnou pro přiznání a výplatu nemocenského (listinné důkazy Eb – Ef).

[48] Jednání kárně obviněného tak mělo za následek snížení důstojnosti soudcovské funkce. Na tom nic nemění ani skutečnost, že do obecnějšího povědomí alespoň justiční veřejnosti se informace o jeho jednání dostala až v souvislosti s projednávaným kárným návrhem. Jak kárně obviněný sám vypověděl, přinejmenším v okruhu soudců Okresního soudu v Chrudimi, na němž působí, byly tyto skutečnosti známy již před podáním návrhu. Především však platí, že vykonal-li pachatel protiprávního jednání vše, co bylo ve sféře jeho vlivu a co bylo způsobilé vyvolat určitý škodlivý následek, nemůže jeho odpovědnost záležet na náhodě, zda k následku skutečně dojde či nikoliv.

[49] Ani časově malý rozsah dostatečně prokázaného porušení povinností dočasně práce neschopného pojištěnce ze strany kárně obviněného nemůže vést k závěru o jeho nedostatečné intenzitě pro naplnění znaků kárného provinění. Nelze totiž přehlédnout ani skutečnost, že se tohoto jednání dopustil opakovaně (celkem třikrát) v průběhu měsíců listopad a prosinec 2019.

[50] Soud shledal přímý úmysl kárně obviněného ve vztahu k porušení povinností dočasně práce neschopného pojištěnce, neboť z časové náročnosti cesty z X do Brna a zpět, která mu byla nepochybně předem známa, a z (byť i velmi omezeného) rozsahu výuky mu muselo být již při opouštění místa pobytu zřejmé, že za daných okolností není možné se vrátit před koncem povolených vycházek. A to již v případě první z cest dne 12. 11. 2019, natož v případě obou cest dalších. Jednalo se tedy o nutný, nikoliv jen možný následek jeho jednání. Přesto kárně obviněný tyto cesty uskutečnil.

[51] Vědomou nedbalost pak soud shledal ve vztahu k porušení povinností soudce podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, konkrétně povinnosti soudce zdržet se „všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce“. Kárně obviněný si nejen jako zkušený soudce, ale i s ohledem na své akademické působení a další přednáškovou činnost související s problematikou výkonu soudnictví, musel být vědom rizika plynoucího z jeho jednání pro důstojnost soudcovské funkce.

[52] Soud proto konstatuje, že se kárně obviněný svým výše popsaným zaviněným jednáním ve dnech 12. a 26. listopadu a 10. prosince 2019 dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a byly proto splněny podmínky pro uznání viny za tento kárný delikt ve smyslu § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

[53] Protože má soud za prokázané, že ve dnech 15. října, 19. listopadu a 11. prosince 2019 se skutek popsaný v kárném návrhu nestal, rozhodl v tomto rozsahu o zproštění podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

IV.e Kárné opatření

[54] Podle § 88 zákona o soudech a soudcích lze soudci za kárné provinění podle § 87 odst. 1 podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jež se soudce dopustil v době před zaházením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.

[55] Podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích *lze od uložení kárného opatření upustit, jestliže projednání kárného provinění je postačující.*

[56] Původní kárná navrhovatelka navrhla uložit kárně obviněnému s ohledem na závažnost kárného provinění, pro něj svůj kárný návrh podala, kárné opatření podle 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku. Kárný navrhovatel na tomto návrhu setrval i po ústním jednání ve věci. *Senát kárného soudu není návrhem na uložení kárného opatření vázán.* (§ 9 odst. 2 *in fine* zákona č. 7/2002 Sb.).

[57] Soud rozhodl, že od uložení kárného opatření upouští, neboť považuje samo projednání kárného provinění za postačující. K tomu jej vedly následující důvody.

[58] Skutek, pro nějž byl podán kárný návrh, měl spočívat v šesti dílčích útocích, přičemž hned u tří z nich, tedy celé poloviny, soud shledal, že se nestaly.

[59] Jakkoliv soud při posuzování intenzity porušení zákonných povinností nepřesvědčil ani malý časový rozsah tohoto porušení, přihlédl k němu při rozhodování o uložení kárného opatření. Jednalo se totiž skutečně „jen“ o 4 a půl hodiny během dočasné pracovní neschopnosti trvající bezmála čtyři měsíce.

[60] Zejména ale soud přihlédl k osobě kárně obviněného soudce. Ve prospěch kárně obviněného vzal soud na zřetel především jeho velmi dobré pracovní hodnocení ze strany původní kárné navrhovatelky vypracované shodou okolností právě v době kárného provinění (listinné důkazy C a D) a skutečnost, že jde o první kárné provinění kárně obviněného. Tyto skutečnosti převážily i (jinak přítěžující) okolnost, že svým jednáním poskytl nepříznivý obraz právě studentům sociologické jurisprudence, kterým se při výuce nepochybně snažil ukázat „skutečnou tvář české justice“.

[61] Vzhledem k nejednotnosti a vzájemné rozpornosti vyjádření různých soudců a jejich skupin na jednání shromáždění soudců Okresního soudu v Chrudimi dne 28. srpna 2020 a v návaznosti na něj (listinné důkazy Ha-Hc), soud z těchto důkazů nevyvodil žádné závěry k osobě kárně obviněného, které by mohly ovlivnit rozhodnutí o uložení kárného opatření.

[62] Soud nakonec dospěl k závěru, že samo veřejné projednání kárného provinění a tomu věnovaná pozornost justiční veřejnosti je pro kárně obviněného za skutek, pro který byl uznán vinným, sama o sobě sankcí, která jej v jeho dalším profesním životě bude motivovat k obezřetnějšímu rozhodování ve věcech souvisejících s otázkami profesní odpovědnosti soudce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2020

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda kárného senátu